

เจ้าหญิงกบให้อภัย

คัทยาอยากแสดงละคร แต่
ซอเนียพยายามเข้ามาควบคุม!

โดย ชาร์ลอตต์ ลาร์คาบาล
นิยายสารคดี
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

“พวกท่านจงมีใจเมตตากรุณา
เหมือนอย่างพระบิดาของท่านมี
พระทัยเมตตากรุณา” (ลูกา 6:36)

คัทยาแบกกล่องใบใหญ่เดินออก
จากตึกอพาร์ทเมนต์ใจกลางเมือง
แดด ช่วงนั้นเป็นฤดูร้อน และ
อากาศในเมืองของเธอร้อนชื้น
อบอุนมาได้สองสามเดือนแล้ว เธอ
วางกล่องบนม้านั่งที่ติดกับซอเนีย
เพื่อนของเธออยู่

“ทุกอย่างที่เราต้องใช้เล่นละคร
อยู่นี่!” คัทยาบอก เธอเปิดกล่อง
และหยิบมงกุฎพลาสติกและชุดสี
ม่วง ฟ้าย และแดงออกมา ด้วยความ
คิดสร้างสรรค์บางอย่างชุดเหล่านี้จึง
กลายเป็นชุดแสดงที่ดีมาก

“เราจะเล่นเรื่องอะไร” ดิมากลาม
คัทยายิ้ม “ฉันคิดว่าเราน่าจะเล่น
เรื่อง ‘เจ้าหญิงกบ!’” นั่นเป็นนิทาน
เรื่องโปรดของเธอ คัทยายิ้มขณะนึก
ภาพตัวเองเล่นเป็นวาซิลีซาแสนสวย
ซอเนียคว้าชุดสีฟ้าจากกล่องเอา
ไปทาบตัว “ฉันอยากเป็นวาซิลีซา!”
เธอบอก

ภาพประกอบโดย สุธี ชมเพ็ญ

“เดี๋ยว” คัทยาพูด “นั่นมันความ
คิดของฉันนะ หมายความว่าฉันควร
เป็นวาซิลีซา”

“เธอจะเป็นก็ได้” ซอเนียบอก
จากนั้นก็หัวเราะคิกคัก “ตอนวาซิลี-
ซาเป็นกบไง!”

คัทยาหน้าม่วงและดึงชุดสีฟ้ามา
จากซอเนีย “แต่นี่มันละครของฉัน
นะ!”

ซอเนียเอามือเท้าสะเอว “ไม่มี
ใครอยากเล่นกับเธอหรอกถ้าเธอเจ้า
ก็เจ้าการแบบนี้ เธอเป็นกบดีกว่า
เป็นเจ้าหญิง”

คัทยารู้สึกน้ำตาคลอ เธอคว้า
กล่องวิ่งเข้าไปข้างใน วิ่งขึ้นบันไดไป
อพาร์ทเมนต์ของครอบครัว เธอปิด
ประตูตามหลังดังปัง

“เกิดอะไรขึ้น” คุณแม่ถาม คัทยา
ร้องไห้ออกมาทันที

“ซอเนียทำทุกอย่างพังหมด!”
คัทยาเล่าเรื่องทั้งหมดให้คุณแม่ฟัง
“เธอบอกว่าหนูเป็นกบ!”

“โอ้ คัทยา” คุณแม่พูด คัทยา
เป็นชื่อเล่นที่แม่ตั้งให้คัทยา “แม่

เสียใจ เธอไม่น่ารักเลย”

จากนั้นก็เริ่มเสียงเคาะประตู คุณ
แม่ไปเปิดประตู แต่คัทยาวิ่งเข้า
ห้อง เธอได้ยินเสียง จากนั้นคุณแม่
ก็เรียกเธอ “ลูกอยากคุยกับซอเนีย
หรือเปล่า เธอมีอะไรจะบอกลูกนะ”

“ไม่ค่ะ!” คัทยาตะโกน
เธอได้ยินเสียงอีก จากนั้นก็ได้ยิน
เสียงปิดประตู

“แม่คิดว่าซอเนียเสียใจ” คุณแม่
บอก

“หนูไม่สน” คัทยาพูด เธอเอา
หน้าแนบหมอนแน่นกว่าเดิม

คุณแม่ยืนข้างประตูหนึ่งนาที
“ลูกรู้ไหมบางครั้งเมื่อแม่โกรธมากๆ
แม่ไม่ยอมให้อภัยใคร บางครั้งแม่
ต้องขอให้พระบิดาบนสวรรค์ทรง
ช่วยให้แม่ยอมให้อภัย” แล้วคุณแม่
ก็เดินจากไป

คัทยาโกรธเกินกว่าจะให้ให้อภัย
ซอเนียทำร้ายความรู้สึกของเธอ!
แต่... ความโกรธไม่ทำให้รู้สึกดีเลย

เธอถอนหายใจและคุกเข่าข้าง
เตียง คัทยาว่าพระบิดาบนสวรรค์

ทรงต้องการให้เธอให้อภัยซอเนีย
นั่นเป็นสิ่งที่ควรทำ แต่พระบิดาบน
สวรรค์ทรงต้องการให้คัทยาให้อภัย
อาจเป็นเพราะจะช่วยให้อภัยรู้สึกดี
ขึ้นด้วย

“พระบิดาบนสวรรค์ ขอทรงช่วยให้
ข้าพระองค์ให้อภัยซอเนียด้วยเถิด”
เธอกล่าว “ข้าพระองค์ไม่ยอมให้อภัย
แต่ก็ไม่ยอมโกรธแบบนี้นักด้วย”

เธอจบการสวดอ่อนน้อมและสุด
ลมหายใจลึกๆ คัทยา รู้สึกว่าความ
โกรธค่อยๆ จางหายไป เธอทำได้ เธอ
ให้อภัยได้ เธอเดินไปที่อพาร์ทเมนต์
ของซอเนียและเคาะประตู

ซอเนียเปิดประตูและเริ่มคุย
กันทันที “คัทยา ฉันขอโทษที่พูด
แบบนั้น”

“ฉันให้อภัยเธอ” คัทยาบอก “และ
ขอโทษที่ฉันเอาชุดแสดงกลับไป
หมด เธอจะเป็นวาซิลีซาที่ดีด้วย เรา
ผลัดกันดี”

ซอเนียยิ้ม “โอเค เราไปฝึกต่อนะ
ได้ไหม ฉันจะไปบอกดิมา!”

คัทยายิ้มตอบ “ฉันจะไปเอาชุด!” ●

